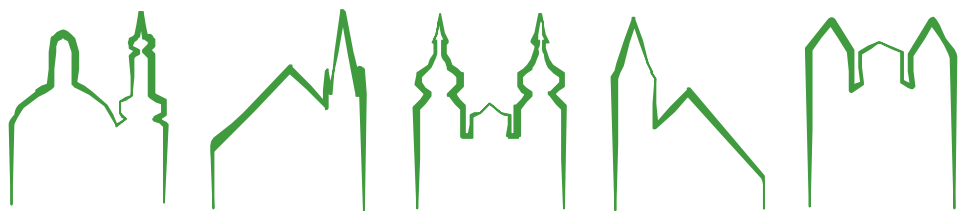

Život farností Znojma

4/2022

Ročník XXXII | Cena 14 Kč

Žehnání nových zvonů u Svatého Kříže

Konečně nastal dlouho očekávaný den! Znojemští farníci i široká veřejnost byli v sobotu 15. října 2022 svědky nevídané události – slavnostního žehnání tří nových zvonů v kostele Nalezení sv. Kříže, které byly pořízeny k oslavě 300. výročí zázračného obrazu Panny Marie Znojemské.

Věřící se do kostela scházeli už před desátou hodinou, aby si společně zazpívali mariánské litanie. V 10.00 pak za slavnostního zvuku varhan začala mše svatá, kterou celebroid brněnský biskup Pavel Konzbul. Spolu s ním u oltáře sloužili další znojemští kněží – P. Jindřich Bartoš, P. Jaroslav Jurka a P. Ladislav Bublán a přijeli i znojemští rodáci P. Pavel Lazárek, P. Petr Papoušek a P. Jiří Ochman. Zároveň byli pozváni i kněží, kteří část svého kněžského života strávili ve farnosti sv. Kříže.

Nejdůležitější „aktéři“ byli umístěni v zadní části hlavní lodě kostela sv. Kříže. Byli to Josef, Maria a Ježíš, slavnostně nazdobené zvony ulité v německém Pasově, které trpělivě na tento den čekaly mnoho týdnů. Přesto nijak nezhářely – poskytovaly radost věřícím i nevěřícím, kteří do kostela zavítali, aby se seznámili s historií jejich vzniku, symbolikou, a dokonce – díky malému dřevěnému kladívku – i s jejich zvukem. Možnosti prohlédnout si zvony zblízka využívali nejen jedinci, ale třeba i celé třídy ze znojemských školek a škol.

Kázání otce biskupa začalo zvesela – otázkou, která svatá je nejtěžší. Zřejmě z obavy, aby se dotyčná svatá neurazila, se nikdo neodvážil odpovědět, a tak nezbylo, než aby si otec biskup odpověděl sám. Je to přece Svatá Rodina, která váží celých 1172 kg! A to už je nějaká váha, která o sobě musí dát vědět a to pořádně hlasitě! Kdy se tedy na zvuk zvonů můžeme těšit? Zvon Josef bude po večerním klekání vybízet k modlitbě za zemřelé, zvon Marie bude v poledne a večer zvát k modlitbě Anděl Páně a největší zvon Vzkříšení (Ježíš) bude svolávat k bohoslužbám. Společně pak v souzvuku doplní již stávající, ale opuštěný zvon Dominik, který jako jediný „přežil“ rekvizice v obou světových válkách.

Po kázání se otec biskup, kněží i početný zástup ministrantů za zpěvu parafráze žalmu 150, který vybízí k oslavě Boha rozličnými hudebními nástroji (i novými zvo-

Biskup Pavel Konzbul žehná nové zvony nazdobené jako nevěsty. | Foto Evžen Adámek

ny), přemístili do zadní části kostela. Odtud zazněly přímluvy, které četli farníci z kostela sv. Kříže. Tyto přímluvy byly přednášeny nejen v češtině, ale netradičně i v němčině a ukrajinštině a odrážely aktuální potřeby celého světa. Touha po míru, po napravení křivd minulosti, po potřebě milosrdenství či záchraně životního prostředí zněly v kontextu současného dění obzvláště naléhavě. Jedním z posledních, kteří přímluvu přečetli, byl malý Ukrajinec Bohdan, jenž nalezl se svojí sestrou a maminkou dočasný domov na faře sv. Kříže. Jeho prosba za návrat zpět domů a za ochranu všech, kteří na Ukrajině zůstali, byla jedním z nejdojemnějších okamžiků celé slavnosti.

Po přímluvách pak přišel onen očekávaný okamžik. Otec biskup slavnostně zvony požehnal, na což chrámový sbor odpověděl slavnostním zpěvem hymnu Laudate omnes gentes s doprovodem trubek. A pak se do chrámového ticha rozezněly všechny tři zvony společně. K jejich rozezvucení byla použita stará srdce zvonů zrekvírovaných během světových válek: jedno z loučké farnosti, jedno od sv. Mikuláše a jedno

z farnosti sv. Kříže. Sytý krásný zvuk celé Svaté Rodiny zaplnil celý prostor kostela a byl posléze odměněn bouřlivým potleskem mnoha stovek věřících.

Zvony se pak během bohoslužby ozvaly společně ještě jednou – při proměňování, kdy nahradily tradiční zvonky.

V závěru mše svaté nesmělo chybět poděkování. Obrovské díky patří firmě Elektrokov, bez jejíhož zásadního finančního daru by k odlití zvonů nikdy nedošlo. Stejně tak bylo potřeba poděkovat otci biskupovi, který přijel oslavit se znojemskými věřícími událost, jež naposledy v kostele sv. Kříže proběhla před 80 lety. Obrovský aplaus pak sklídl Ondřej Lazárek, otec myšlenky navrácení zvonů zpět do věže dominikánského kostela a hlavní iniciátor celé akce, který obětavě a nezištně dotáhl celou věc až do zdárného konce To velmi trefně okomentoval otec Jindřich. Panna Maria má zřejmě pro nositele jména Ondřej slabost. Tak jako si kdysi vyhlédla Ondřeje Kachela, který v roce 1676 věnoval kostelu sv. Kříže její zázračný obraz s podobiznou svého předčasně zemřelého syna Ondřeje, nyní oslovi-

333 slov

otce Jindřicha Čoupka

Jezdím občas do Jimramova navštívit kamaráda Františka. František, jinak duchovní člověk, je sběratel a obchodník se známkami a knihami, opravář kytar, hráč na kytaru a zpěvák, manžel, táta a už taky dede, zedník, restaurátor starého nábytku, ... a v poslední době opět zase malíř. Na faře v Prosiměřicích mám jeho obraz, který mi daroval k primici. I když Františkova malba je abstraktní, ve svém daru se nade mnou smiloval a dal mi obraz, na kterém i člověk málo vnímavý na první pohled pozná, co na něm je: Ukřižování. Kristus na kříži je znázorněn různým čtvercem s červeným trojúhelníkem uprostřed. Proč zrovna takto? Odpověď najdete v první sloce naší nejznámější koledy. A teď na chvíli přestaňte číst dál a přemýšlejte... ještě přemýšlejte, ještě, ještě chvíli, času máte přece dost... Koho to napadlo, toho potěší, že přemýšlel správně a koho to nenapadlo, tak toho potěší to, že ho nebudu déle trápit a prozradím mu to. Tedy různě proto, že Kristus je ten kvítek, který z růže vykvetl nám.

Nejsem malíř, vím však o různých atmosférách, které v sobě barvy nesou. Lze mluvit i o barvách adventu. Prorok Baruch píše o svlečení roucha žalosti a soužení. To je první barva adventu. V písni číslo 128 zpíváme o ničivé a rozkladné síle hříchu, kterému jsme dovolili vstoupit do našich životů: „Pro hříchy své stali jsme se lidem nečistým a odpadli jsme jako zvadlé listy. Jako víchř nás uchvátily naše viny, když jsi před námi ukryl svou tvář a vydal nás napospas nepravosti naší.“ Vidíme, co vše je v našich životech kvůli hříchu v troskách a v našich srdcích se rodí úpěnlivá touha po spáse, povzbuzovaná prorockými předpověďmi o příchodu Spasitele. Oblékáme šat, který má barvu naděje. Naše modlitba už není povrchní, ale je voláním z hloubi srdce, které je roztržené. Nakonec – již skoro o Vánocích – nám Bůh sám podá roucho v barvě úžasu a dojetí, které pramení z přemíry lásky a milosti, která v Kristu sestupuje z nebe, aby nás uzdravovala a naplnila všechnu naši touhu. Amen.

la dalšího Ondřeje a dodávala mu energii, aby sen o nových zvonech pomohl přetavit ve skutečnost.

Velký dík ale patří i těm, kteří slavnost pomohli připravit a přispěli tak k ještě slavnostnějšímu rázu celé události. Hudebníkům z Chrámového sboru od sv. Kříže pod vedením Jarmily Navrkalové, členům Znojemského komorního orchestru, dětem ze scholičky Souhlásky, všem těm, kteří nazdobili kostel a zvony, nachystali občerstvení a mnohým dalším.

Slavnost byla ukončena společnou modlitbou u obrazu Panny Marie Znojemské a slavnostním zpěvem hymnu Te Deum. Věřícím, kteří zcela kostel zaplnili, se ale domů nechtělo. Sešli se proto v sále kláštera, kde pro ně bylo nachystané pohoštění a kde se následně až do pozdních odpoledních hodin povídalo, popíjelo a veselilo. Na rozžářených pohledech věřících bylo po-

Modlitba u obrazu Panny Marie Znojemské. | Foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

znat, že se slavnost dotkla jejich srdcí a posílila je do dalších dní.

A jak to bylo se Svatou Rodinou dál? Svým hlasem těšila věřící při proměňování během bohoslužeb ještě několik nedělí a dne 11. listopadu pak byly zvony vytaženy na věž, odkud do znojemských ulic a potažmo do celého světa vyzvánějí své poselství, které je na nich napsané. NEBOJTE SE!

Petra Bláhová

Víkendová duchovní obnova pro starší školáky

O víkendu od 21. do 23. října se konala na faře v Louce duchovní obnova pro děti od 6. do 9. třídy. Sešlo se 13 školáků, které doprovázelo 5 dospělých. Tématem byly misie. V pátek večer proběhlo seznamování.

Sobotní program byl velmi bohatý. Dopoledne měla sestřička Vianea přednášku o tom, jak jsme jako věřící všichni povoláni k misijní činnosti. Další povídání bylo o mladé Italce jménem Chiara Corbello Petrillo. Navzdory obtížím jejího života nepřestala důvěřovat Bohu a věřit v jeho lásku. I když daleko necestovala a ani nikoho neobracela na víru, její životní příběh oslovil mnohé lidi po celém světě.

Po přednáškách jsme společně diskutovali v malých skupinkách. Po obědě a siestě byli chlapi a děvčata rozděleni do malých skupin a vydali se sami na misie – vyšli do ulic a oslovovali lidi, které potkali, s nabídkou, že se za ně mohou pomodlit při večerní adoraci v kostele. Mladí misionáři se vrátili s velkým nadšením, protože velká většina oslovených měla o modlitbu zájem.

Následovala přednáška o tom, jak vzniká ve skupině zlo a jak je možné cvičit se v hrdinství, aby byl člověk schopen se mu postavit. Každý zúčastněný pak měl možnost vylosovat si jednoho misijního patrona – svatého, který mu bude přímluvcem při misiích jeho života.

Po večeri jsme se odebrali do kostela, kde následovala adorace. Každý si mohl napsat a odevzdat to, co vnímá, že mu brání zvěstovat druhým evangelium. Otec Ladislav se za každého pomodlil přímluvnou modlitbu a na závěr každý z kazatelny zvěstoval něco, co ho oslovilo z života či myšlenek světce, který je mu patronem. Při adoraci každý přečetl úmysl, který mu byl svěřen od oslovených lidí. Den byl zakončen duchovními rozhovory se sestřičkou Vianeu.

V neděli ráno jsme se sešli na mši svaté, při které mladí misionáři zpívali a hráli nacvičené písně. Po snídani na faře duchovní obnova skončila. Pokračují ale přátelství, která se podařilo navázat nebo prohloubit, a semínka misionářství snad v každém z nás vzejdou a přinesou svůj užitek.

Z reakcí dvou účastníků:

Andělka: Na duchovní obnově se mi líbilo povídání se sestrou Vianeu o samotě a napsání našich hranic na papírek, který jsme pak hodili do kotle, a nikdo ty naše hranice neví, jenom Pán Bůh.

Agátka: Mně se líbilo to ptaní těch lidí, za co by chtěli poprosit.

Těšíme se na příští duchovní obnovu, dá-li Pán Bůh, tak na jaře 2023.

Za celý organizační tým Jana Janíčková

Andělské zvony už vyzvánějí

Vyzdvihnutí nejmenšího zvonu Josef. | Foto Václav Muzikář

Po požehnání nových zvonů v kostele sv. Kříže 15. října 2022 nebylo možné kvůli komplikacím na straně dodavatelské firmy, způsobené dlouhodobými nemocemi zaměstnanců, uskutečnit hned jejich vytažení do věže. Termín prvního zvonění byl proto určen až na neděli 20. listopadu, která bude předcházet datu 300. výročí schválení veřejné úcty u obrazu Panny Marie Znojemské (23. 11. 1722). Na návštěvu se nahlásil kardinál Dominik Duka, který má jako dominikán ke zdejšímu klášteru a kostelu blízký vztah. No uvidíme, snad všechno klapne a neuděláme si ostudu.

Výjimečnou událost, která se naposledy u kostela sv. Kříže odehrála v roce 1926, sledovalo mnoho lidí. | Foto archiv redakce

Máme alespoň dostatek času na vyčištění věže od suti, holubinců a dalšího nepořádku, který zde zanechali řemeslníci při nejrůznějších opravách v předchozích 200 letech. Po schodech kmitají ukrajinští chlapi bytovaní ve farnosti a ručně postupně vynosí asi tři kubíky odpadu.

10. listopadu večer přijíždí zvonář Rudolf Perner a přiváží veškeré příslušenství potřebné k instalaci zvonů. Na pátek je na

9.00 objednan jeřáb, který zdarma zapůjčila firma V TECH Stavební stroje z Nového Šaldorfu. Nejprve je ale třeba vytáhnout zvony z kostela a přichystat příslušenství: nová srdce, dubové hlavy, kování, motory – vše vynásobeno čtyřmi, k tomu ještě trámy na podložení a potřebné nářadí. Pod věží už stojí první zvědavci, kteří si nechtějí nechat ujít výjimečnou podívanou. Ještě si budou muset chvíli počkat. Vytahování nabírá zpoždění kvůli dřevěné oke-

nici, kterou je nutné odstranit, aby bylo možné zvony do věže vsunout. Okenice je osazená jako jeden díl z vnější strany. Vysadit ji není možné, protože si na ni 25 let pochutnával tesařík a tak se drolí jako perník. Při vysunutí by hrozilo její rozpadnutí. Část okenice se proto musí vyřezat.

Po demontáži přichází na řadu jeřáb. Pod věžemi trpělivě čeká už velký zástup přihlížejících včetně dětí z mateřské školky. Počasí je sice na listopad poměrně teplé, ale čekání je dlouhé. Nejprve se zvedá příslušenství. Vše se musí vtěsnat do stísněného prostoru zvonové komory. Po dvou hodinách přichází konečně na řadu nejmenší zvon Josef. Před vytažením ho zvonář Perner pro potěšení přihlížejících rozezná a pak už je vše v rukách zkušebního jeřábníka. Ve věži se musí zvon posunout co nejdál, aby se tam vešly i dva další zvony. Opět to chvíli zabere. Druhý zvon Marie je symbolicky vyzdvižen těsně před dvanáctou, je to totiž zvon určený k polednímu zvonění. Ve čtvrt na jednu dojde řada i na největší zvon Vzkříšení. Dílo se zdařilo, všechny zvony jsou bez úrazu ve věži. Tím ale práce zdaleka nekončí. Odpoledne a v sobotu se provádí přípravné práce ve věži. Od pondělí do čtvrtka pak probíhá vlastní montáž zvonů. K dubové zvonové stolici je třeba připevnit nová ložiska a lineární motory, zvony se musí přichytit k novým dubovým závěsům (hlavám), je třeba namontovat nová kovaná srdce, připevnit rozvaděče, natáhnout elektroinstalaci a také demontovat zařízení starého zvonu. Namáhavá práce pomalu postupuje. Zvony postupně nachází své místo zavěšené nad sebou ve dvoupatrové stolici.

Velké poděkování patří pánům Vlastimilu Jíříkovi, Mirkovi Navrkalovi a především Zdeňkovi Horkému, bez jejichž poho-

tové pomoci s elektroinstalací bychom zvonili nejspíš až o Vánocích.

Ve čtvrtek večer 17. listopadu je možné zvony poprvé vyzkoušet. Lineární motory se musí přesně vyladit, aby měl každý zvon správný výkviv. Práce pokračují ještě v pátek. V zákristii je potřeba zapojit a nastavit automatické hodiny, které budou řídit zvonění.

Vše se včas stihlo a zvony jsou připravené vyzvánět k jubileu Milostného obrazu. V neděli 20. listopadu o slavnosti Ježíše Krista Krále slouží v kostele sv. Kříže v 10.30 slavnostní mši svatou kardinál Dominik Duka, poté následuje modlitba u mariánského oltáře. Když bohoslužba skončí, je už po poledni a věřící se z kostela nedočkavě přesouvají ven pod věže, aby si poslechli první zvonění. Nejprve se rozezná nejmenší zvon Josef a jeho hlas je prosbou za zemřelé, následuje ho zvon Marie, pak zvon Vzkříšení a potom starý dobrý zvon Dominik, který svým hlasem provází životy obyvatel Znojma už 242 roků. Nakonec spustí všechny zvony dohromady. Náhdera! Po zádech mi běhá mráz. Takto to naposledy znělo před 80 roky!

Mír buď zvonu prvním slovem, napsal v jedné ze svých slavných básní Friedrich Schiller. I první vyzvánění nových zvonů u Sv. Kříže bylo prosbou za pokoj a mír u nás i na celém světě, zvláště pak na Ukrajině.

Andělské zvony našly své místo a jejich hlas se může rozletět nad celým Znojmem, aby jeho obyvatelům dodával odvalu na jejich cestě životem.

Ondřej Lazárek

ŘÁD ZVONĚNÍ U SV. KŘÍŽE

zvon	zvonění	
DOMINIK (g1) 1780 / 510 kg	v pátek v 15.00 na připomínku Ježíšovy smrti na kříži	společné vyzvánění dvou a více zvonů podle liturgického období:
VZKŘÍŠENÍ (JEŽÍŠ) (a1) 2022 / 543 kg	svolávání ke mši svaté (30 min předem)	v sobotu v 19.00 k uvítání neděle,
MARIE (c2) 2022 / 372 kg	klekání ve 12.00 a 19.00 (výzva k modlitbě Anděl Páně)	v neděli 5 min přede mší sv. ke slavnostnímu uvedení bohoslužby
JOSEF (d2) 2022 / 257 kg	po večerním klekání prosba za zemřelé a umírající	

Fotografie z žehnání zvonů, jejich vytahování a prvního zvonění jsou dostupné na www.farnostznojmo.cz v sekci Stalo se.

Znojemská Divotvůrkyně

300. výročí Milostného obrazu Panny Marie Znojemské

Na plátně malovaný obraz Panny Marie Znojemské titulované místními dominikány jako *THAUMATURGA NOSTRA* (Naše Divotvůrkyně). | Foto archiv redakce

V původně dominikánském kostele Nalezení sv. Kříže ve Znojmě je uchováván obraz Madony, který byl rozhodnutím olomouckého biskupa před 300 roky 23. listopadu 1722 prohlášen za "zázračný". Vyobrazení Panny Marie s Ježíškem, tradičně označované jako Panna Maria Znojemská, si získá-

Kovový reliéf Panny Marie Staroboleslavské, jehož volnou reprodukcí je obraz P. Marie Znojemské. Reliéf je označován jako *PALLADIUM* (ochranný obraz) země České a stal se nejpouštělnějším mariánským vyobrazením u nás.

lo proslulost díky množství milostí, které u něj byly vyprošeny na přímluvu Matky Boží. Přestože kdysi masovou úctou již dávno odvál čas, těší se zdejší obraz pozornosti i dnes, kdy se u něj každodenně zastavuje mnoho věřících. Jistě v tom důležitou roli hraje i srozumitelnost ztvárnění, které dílu vtiskl neznámý umělec. Zdejší Bohorodička nad jiné podobné vyobrazení vyniká nesmírně empatickým pohledem upřeným na diváka. Malbě přitom zcela dominuje postava Ježíška, kterého Maria přidržuje v náručí a zároveň ho nabízí jako lék na prosebníkova trápení a selhání.

Obraz si nechala namalovat rodina znojemského měšťana a řezníka Ondřeje Kachela. Jeho předlohou se stalo oltářní plátno Panny Marie Staroboleslavské,

které viselo v dominikánském kostele. U obrazu se velmi rád modlil Kachelův syn Ondřej. Když chlapec předčasně zemřel, nechali rodiče do levého spodního rohu obrazu přimalovat jeho podobiznu a v roce 1676 obraz jako památku na svého syna věnovali do dominikánského kostela. Zde pak obraz visel v kapli Panny Marie Staroboleslavské bez zvláštní pozornosti téměř 35 let.

Teprve po roce 1712, kdy byl přesunut na pilíř sousední kaple, začalo se u obrazu

Medailon s modlícím se chlapcem Ondřejem Kachellem a nápisem: *ANDRES KACHEL 1676*

Znění dekretu o schválení veřejné úcty

Důstojný a vzácný pane převore. Biskupský úřad svěřil nejdůstojnějšímu a jasněmu pánu Janu Matyáši, hraběti z Thurnu a Valle Saxina, kanovníku katedrálního chrámu olomouckého, infulovanému proboštu kolegiálního chrámu brněnského sv. Petra a Pavla, rádci J. Eminence biskupa olomouckého a přisedícímu téhož biskupského úřadu a rovněž důstojnému, zbožnému a vzácnému pánu Řehoři Kvasniczkovi, děkanu a faráři znojemskému, aby ony milosti (jež vaše důstojnost nám 24. března tohoto již ke konci spějícího roku poslala, a jež byly obdrženy před obrazem nejblahoslavenější Panny, jenž je pověšen na sloupu v kostele vašeho řádu a konventu) náležitě vyšetřili, postupující podle řádu a nutné formy, a na tomto založený výsledek vyšetřování biskupskému úřadu předložili.

Když tedy nám ze zprávy řečených komisařů, v dnešním sedění podané, o nařízeném vyšetřování, po vážném uvážení všech a jednotlivých případů a nutné rozvaze, bylo jasno, že zjištěných milostí nebylo jinak dosaženo, leč zázrakem, proto tímto listem dovolujeme, aby zmíněný obraz nejblahoslavenější Panny, připevněný na sloupu chrámu vašeho řádu a konventu ve Znojmě, JAKO ZÁZRAČNÝ se uctívati mohl a směl.

Dáno v Olomouci v biskupské Kurii, dne 23. listopadu léta Páně 1722.
(Za kardinála a biskupa olomouckého Wolfganga Hanibala, hraběte ze Schratzenbachu (1711-1738), a za celou konsistoř podepsán světitel biskup František Julián Braida, vikář v duchovních záležitostech, a Leopold Fuchs, assessor a notář.)

objevovat množství darů a poděkování za zázračné vyslyšení proseb. Obraz se stal předmětem lidové úcty, která se velmi rychle šířila. Aby bylo možné obraz uctívat i veřejně, podali znojemští dominikáni na olomoucké biskupství žádost o prošetření domnělých zázraků. Ustanovená komise, kterou tvořili rovněž tři lékaři, ze zaznamenaných mimořádných událostí vybrala čtyři, které po prozkoumání označila za nepochybnitelné zázraky. Na základě těchto závěrů byl obraz 23. listopadu 1722 prohlášen za "zázračný". Posel s dekretem dorazil do Znojma teprve 1. ledna 1723. U ob-

Oltářní obraz „Adorace obrazu Panny Marie Staroboleslavské“, který pro znojemský dominikánský kostel v roce 1673 vytvořil vlámský malíř Jan de Herdt. Obraz se stal předlohou pro obraz Panny Marie Znojemské. Původně visel v současné kapli sv. Jana Nepomuckého. Aktuálně je originál obrazu vystaven v Domě umění Jihomoravského muzea ve Znojmě.

Modlitba před Milostným obrazem Panny Marie Znojemské

Maria, Matko Boží a Matko naše, Tvá milá tvář uchovává projevy lásky a důvěry mnoha pokolení, která u Tebe nacházela ochranu a útočiště. Dnes přicházíme také my na toto místo setkání, poznamenání starostmi naší doby.

Přicházíme za Tebou, Matko Slova, abychom se nově učili naslouchat slovům Tvého Syna a radostně šířili jeho zvěst.

Přicházíme za Tebou, Matko Božího lidu, abychom ve Tvé blízkosti prožívali společenství církve.

Přicházíme za Tebou, Matko rodin, abychom do Tvé péče svěřili všechny naše děti a jejich budoucnost.

Přicházíme za Tebou, Matko našeho národa, abychom obnovili naše zasvěcení.

Opatruj plamen víry, který nám předali svatí Cyril a Metoděj, a vypros naší vlastní potřebný rozvoj a mír.

Maria, Pomocnice křesťanů, shlédni na nás, obejmi nás a doprovázej nás na cestě ke Tvému Synu.

Amen

razu od té doby mohly být konány veřejné pobožnosti. Kostel se stává poutním místem. Ještě téhož roku je s obrazem konalo slavné procesí městem Znojem a město je zasvěceno Panně Marii. V roce 1735 byl pro obraz vystaven krásný baldachýnový oltář, obraz byl také vložen do stříbrného rámu a ozdoben zlačenými korunkami.

Jen do roku 1744 bylo zapísáno přes 700 mimořádných vyslyšení připisovaných přímluvě Panny Marie před zdejší obrazem. Jednu z dramatických událostí, která se odehrála v roce 1727, připomíná malba umístěná u mariánského oltáře. Matka v pomnutí myslí bodá nožem do břicha své tříměsíční dítě, které není k utišení. Když si uvědomí šílenost svého činu, obrací se s manželem o pomoc k Panně Marii, a nejen že je dítě uzdraveno, ale dojde i k usmíření mezi manželi, kteří do té doby žili v neshodách.

Zásadní zvrat v uctívání obrazu přináší období josefinismu, kdy jsou zakázány poutě a procesí, obraz je odklizen z blízkosti věřících na hlavní oltář a jsou zabaveny cenné děkovné předměty. Teprve po téměř 100 letech v roce 1880 je obraz vrácen na své původní místo a dochází k obnově poutí a pobožností.

Němým svědkem někdejší intenzity mariánské úcty zůstávají dvě hluboké jamky vyšlapané kněžími do kamenného oltářního stupně při slavení mší svatých, kterých je u oltáře písemně doloženo na 50 tisíc.

Panna Maria Znojemská je uctívána jako Pomocnice křesťanů. Poutní den se u obrazu slaví na svátek Narození Panny Marie 8. září.

U příležitosti 300. výročí od schválení veřejné úcty k Milostnému obrazu byly zdejší farností v roce 2022 pořízeny tři nové zvonky, které nesou nápis „Panna Maria Znojemská 1722–2022“. Rovněž byly vydány pamětní obrázky a složena zvláštní modlitba.

Obraz Panny Marie Znojemské i dnes po téměř 350 letech od svého vzniku vypráví stále stejný vánoční příběh, příběh o Bohu, který se z lásky k člověku sám stal člově-

kem. Oproti staroboleslavskému originálu se zdejší Panna Maria nedívá na Ježíška, ale navazuje oční kontakt s pozorovatelem. Vyobrazení předčasně zemřelého chlapce Ondřeje ukazuje na Boží blízkost lidskému utrpení. Mariin laskavý pohled dodává naději, že v Ježíši mohou lidská trápení najít svůj smysl. Panna Maria Znojemská svým Znojním rozumí.

Ondřej Lazárek

„Znojmo, čím sis zasloužilo, že právě v tobě chtěla mít Maria svůj divotvorný obraz?“

Maria tobě a celému kraji znojemskému byla dána jako Matka, jejíž dobrota září z obrazu jako hvězda uprostřed noci nad rozbouřeným mořem tohoto světa.

Jdi k jejímu obrazu, zahleď se do jejích něhy plných očí, otevři jí své srdce a ona otevře ti své srdce mateřské a otevře ti též Srdce Boží.

Pros ji za sebe, za své drahé, za své nepřátele, za své dobrodince, za hříšníky, za celý svět... Ale nezapomeň jí také říct: Maria, Matko, děkuji Ti! – Děkuji Ti za tvůj mateřský dobrotivý pohled...“

P. Jeroným Jurák OP, 1932

Votivní obraz znázorňující probodení tříměsíčního dítěte jeho vlastní matkou. Překlad doprovodného německého textu zní: „Žena, zcela zaslepená hněvem, uchopí nůž a bodá dítě do břicha, dokud jí její zuřivost nepřejde. Potom padne na kolena, její muž prolévá hojné slzy. Bůh však je chtěl za cenu tohoto dopuštění usmířit, neboť jakmile je lítost spojila, jsou rány bez jakýchkoliv léků zhojeny a záhy vymizely.“ | Foto archiv redakce

KLAS – Klub aktivních seniorů ve Znojmě po covidové přestávce obnovil svou činnost

V měsíci říjnu jsme se auty vypravili do benediktinského kláštera v Rajhradě, v jehož prostorách provozuje svou činnost Památník písemnictví na Moravě. Průvodce nás hned v úvodu prohlídky seznámil s historií kláštera a také s detaily Akce K, při níž bylo v dubnu 1950 zlikvidováno více jak 200 řeholních domů a 2.400 řeholníků bylo násilně vyvezeno do speciálních internačních klášterů. Zabrané kláštery byly dány do „pěče“ státu a jejich movitý majetek byl rozdělán různým institucím. Během akce byla řada vzácných knih, rukopisů a uměleckých děl zničena nebo rozkradena. Řadu klášterních budov, patřících ke skvostům stavební architektury, nechal poté komunistický stát zchátrat, případně je využíval pro účely vojska, zemědělství apod.

Klenotem Benediktinského opatství v Rajhradě, s nímž jsme měli možnost se seznámit, je knihovna, jejíž fond zahrnuje na 65 tisíc svazků. Z nich jednu třetinu tvoří

staré tisky vzniklé do konce 18. století. Fond je uzavřen a byl prohlášen za movitou kulturní památku. Silné zážitky z prohlídky duchovního dědictví našich předků jsme doplnili obědem v místní restauraci a kolem třetí hodiny odpoledne jsme dorazili do Znojma a rozešli se do svých domovů.

Pro další výlet jsme využili pravidelný autobusový spoj do Moravského Krumlova. V tamním zámku je dočasně umístěna sbírka velkoformátových obrazů Slovanská epopej od významného secesního malíře Alfonse M. Muchy. Také zde jsme byli mile překvapeni odbornou erudicí průvodkyně, která nám přiblížila život autora a vyložila jednotlivé obrazy. Více jak hodinová prohlídka uběhla velmi rychle, a tak jsme si málem nevšimli, že je čas oběda. Po občerstvení a popovídání nás linkový autobus odpoledne dopravil zpět do Znojma.

A co připravujeme do budoucna? Hned 15. prosince si rádi poslechneme reprízu

postřehů našich farníků manželů Bohatkových z tříletého pobytu u našich protinožců v Austrálii.

Další akce budeme teprve plánovat, ale určitě budou zahrnovat jak poznávání krás naší jižní Moravy, tak i setkání se zajímavými lidmi a exkurze do prostor, kam bychom se jako jednotlivci těžko dostali. Nejméně jednou za měsíc se chceme při akcích potkávat, navazovat nová přátelství a konkrétně prožívat to, že jsme jedna Boží rodina. Vždyť to je ostatně jedna z charakteristik synodního procesu: kráčet spolu a navzájem si pomáhat vytvářet jedno společenství. A tak, vážení a milí čtenáři farního zpravodaje, sledujte nástěnky v kostelích a přidejte se k nám, budete vítáni.

*Za koordinační výbor KLASu Znojmo
Prokop Pospíchal*

Sedmý misijní jarmark

V neděli 27. listopadu se konala první část misijního jarmarku, jehož výtěžek nám vyrazil dech. Ze stánku u Mikuláše a u Kříže, kde se prodávaly nádherné výrobky od dobrých dárců, vzešla suma 30.645 Kč. Veliký dík všem, co přiložili ruce k dílu! Tento projekt je vždycky napínavý. Do poslední chvíle, kdy sbíráme věci na jarmark, nevíme, kolik toho bude. Samozřejmě základna na Rozhledně je naše velká pojistka a díky ní nemusíme být nervozní, že nebude nic. Letos to vytunily a sbíraly společně i materiál, společně tvořily, společně dekorovaly. Ve smyslu společného díla se nesl celý letošní jarmark, protože nás podpořily i maminky z Louky. Připravily i tvořivou dílnu, jejíž výrobky jste si mohli zakoupit a díky nim si je můžete zakoupit ještě další sobotu před koncertem a v neděli po mši v Louce. Výrobky jsme díky všem pomocníkům roz-

dělily na tři díly, tedy o produkty nebude nouze ani v Louce. Naše suma tedy ještě naroste a prozradíme vám ji v ohláškách. O podporu nemáme nouzi ani v okolí, tak máme radost, že se za jarmarkem vydají i dárci a kupci ze sousedních vesnic. Tvoření, setkávání, darování... Vystihla to Lucka Zvěřinová, která připravovala stánek u Mikuláše: „Jarmark má obrovský přesah, nejen v tom, že se něco prodá a utrží, ale i v tom, jak to dává lidi dohromady – přátele i rodiny, že se vymýšlí a tvoří společně, že nás to dokonce dovedlo až na společný výlet za šiškami. Lidi to taky přiměje spolu komunikovat, domluvit se ať už mezi farnostmi, ale i uvnitř. Přináší to víc bohatství, než se na první pohled zdá.“

*Za čím dál širší tým misijního jarmarku
Gabriela Lazárková*

I letos bylo na misijním jarmarku z čeho vybrat – chodba dominikánského kláštera.

Putování po kostelích a kaplích od Hradiště po Čížov

Fenoménem dnešní doby je cestování. Poznávání nových míst je relativně dostupné, a proto cestujeme často a lákají nás dálky a exotické destinace. Snadno se tak může stát, že bez povšimnutí míjíme krásná místa, která jsou nedaleko našeho domova. To by ale byla škoda, protože jak se píše v mnoha moudrých knihách, ty pravé poklady najdeme doma na dvorku, často až

poté, kdy jsme předtím procestovali celý svět.

Objevit krásy kostelů a kaplí v pohraničních obcích znojemského Podolí se jednoho mlhavého říjnového rána vydala skupina poutníků. Nemířili daleko, cílem byla prohlídka sakrálních staveb v Bezkově, Mašovicích, Podmolí, Lukově, Horním Břečkově a Čížově. Autobusový zájezd pořádala Nadace pro obnovu církevních památek

děkanství znojemského, průvodcem byl historik Jiří Kacetl.

Kostel či kaple, dominanty a duchovní střed obce, místo, kam po staletí směřovaly kroky místních obyvatel. Jsou to němi svědkové minulých časů, jejich zdi vyslechly nespočet náboženských písní, modliteb i úpěnlivých proseb. Právě tam nacházely generace životem těžce zkušných li-

Kaple v Podmolí. | Foto Drahomíra Trčková

dí posilu a naději, když mnohdy nelibostné kolo dějin bylo znamením jejich osudů.

A opravdu na každém místě bylo co objevovat a obdivovat. Ať už čistou architekturu i překrásnou květinovou výzdobu kaple v Bezkově, Maulbertschův oltářní obraz v kostele sv. Jana Křtitele v Mašovicích nebo nedávno skvěle restaurovaný interiér kapličky na návsi v Podmolí. K zamyšlení vybízí pohnutý příběh kostela sv. Jiljí v Lukově nebo nedávno opravený kostel sv. Klimenta v Horním Břečkově, jehož založení podle legendy sahá možná až do časů věrozvěstů Cyrila a Metoděje. V Čížovské kapli si každý mohl vyzkoušet své znalosti křesťanské ikonografie při identifikaci Čtrnácti svatých pomocníků, namalovaných kolem oltáře.

Potěšující bylo i to, že za autobusem, který nenabízela dostatek míst všem zájemcům, putovala ještě řada osobních automo-

bilů a také poměrně hojná účast místních obyvatel, kteří si přicházeli poslechnout odborný výklad o svém kostele.

Acce se vydařila i díky příjemné polední zastávce v útulném salonku restaurace U Všeťeků v Lukově. Poděkování patří Jiřímu Kacetlovi za vynikající uvedení do historie jednotlivých obcí i staveb a bývalé kastelánce vranovského zámku Miroslavě Janíčkové, která se s grácií sobě vlastní zhostila prohlídky lukovského kostela. Dále také hradištskému Proboštovi Josefu Hudcovi, který poutníky uvítal a doprovázel v Bezkově a v Mašovicích, manželům Adámkovým, kteří výpravu čekali v Horním Břečkově i lidem z ostatních obcí, kteří prohlídku umožnili. V neposlední řadě se sluší poděkovat i městu Znojmu, které činnost nadace finančně podporuje.

Eva Jurmanová

STROM SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ PRO NAŠE FARNÍ UKRAJINSKÉ DĚTI

Rádi bychom darovali pěkné Vánoce ukrajinským dětem, které bydlí na faře a v klášterě na Dolní České ve Znojmě. Děti napsaly dopis Ježíškovi a do něj jedno přání, které by jim udělalo pod stromečkem radost. Dostaly trochu mantinely, tak se nemusíte bát, že to zruinuje váš rozpočet. ☺ Kdo by se chtěl zapojit a dětem jejich vysněný dárek zakoupit, může si jejich dopis vyzvednout 11. prosince

v 11 h ve zpovědní kapli v kostele sv. Kříže na Dolní České ve Znojmě.

Zabaleny a označeny dárek přinese, prosím, v pátek 23. 12. v 18 h také do zpovědní kaple v kostele sv. Kříže.

Předání vašeho dárku proběhne 25. 12. v 18 h v kostele sv. Kříže a můžete ho buď dát pod stromeček nebo ho předat osobně.

Pokud budete mít dotazy nebo potřebujete jiný termín vyzvednutí, můžete se obrátit na tel. 775160751.

Gabriela Lazárková

Benefice na obnovu svatojánské kaple

Svatý Jan Nepomucký býval svého času nejoblíbenějším českým světce, jehož

Aktuální stav kaple sv. Jana Nepomuckého u kostela sv. Michala. | Foto archiv redakce

vyobrazení nesmělo chybět v žádném českém a moravském sídle. Nespočet jeho obrazů a soch dodnes najdeme v kostelích, na návších i ve volné krajině nejen u nás, ale po celé Evropě. Samozřejmě ani ve Znojmě nemohou světce podobizny chybět. Vždyť stejně oblíben se těšil mezi německým i českým obyvatelstvem. Jen na venkovním prostranství jich na území města dodnes najdeme sedm.

Jedna z nich se nachází v otevřené kapli na nejvyšším bodě starého Znojma u kostela sv. Michala. Kapli nechali v roce 1713 vystavět jezuité, kteří přilehlý kostel spravovali od začátku třicetileté války. Protože v té době ještě Jan Nepomucký nedosáhl úcty oltáře (blahořečen byl až o osm let později), a nemohl tak být vyobrazen v samotném kostele, postavili mu jezuité poklonu hned před kostelním průčelím. Jedná se tak zřejmě o světce nejstarší zpodobnění ve Znojmě. Jezuité mimořádně byli velkými šířiteli úcty k tomuto svatému. Pro své statky na Znojmsku pořídili několik jeho soch (Přímětice, Starý Šaldorf, Bohu-

milice, Pulkrábka). Nedlouho po světce kanonizaci také vybudovali v kostele sv. Michala jemu zasvěcený oltář a vyobrazit ho nechali i na fresce v kapli sv. Kříže.

Zašlý nápis na podstavci svatojánské sochy u kostela sv. Michala připomíná, že v roce 1824 byla restaurována díky četným dobrodincům. Od té doby byly sice kaple i socha opakovaně opravovány, přesto se dnes znovu nachází v nevyhovujícím stavu. Zdivo stavby i samotná kamenná socha jsou ve spodní části značně zasolené v důsledku vztlínající vlhkosti, socha je také poškozena pozdějšími nátěry, které překrývají zbytky původně barevného provedení. O odbornou opravu kaple a restaurování sochy aktuálně usiluje Nadace pro obnovu církevních památek děkanství znojmského. Zatím došlo k odstranění nepůvodních omítek a zpracování odborného průzkumu. Další práce by měly navazovat v závislosti na získání dotací.

Na podporu obnovy svatojánské kaple se 17. listopadu 2022 v kostele sv. Michala uskutečnil v 17.00 hodin dobročinný kon-

cert vokální skupiny MINIMA a členů Znojmského komorního orchestru. Výtěžek koncertu činil přes 19 tisíc korun.

Největší znojmská socha sv. Jana Nepomuckého stojí na nejvyšším místě středověkého Znojma tak trochu stranou v těs-

ném sousedství hradeb, což ji na rozdíl od většiny jiných soch uchránilo před přesunutím. Možná na tomto místě stojí stále i proto, aby na naše město z ústraní dohlížela a držela nad ním ochrannou ruku. A kdo ví, jestli světec, který bývá tradičně

vzván nejen jako ochránce proti vodnímu živlu, ale také proti suchu, nepříjde v době globálního oteplování opět do módy a jeho přímluva se nám ještě nebude hodit.

Ondřej Lazárek

Jak se zvony nemohly dočkat

Svátečně oděná Svatá Rodina: Maria, Ježíš a Josef. | Foto archiv redakce

„Mamíí, kdy už to bude?!“

„Vydrž! Jsi z nás sice největší, ale pořád jsi jako malý kluk. Až to bude, tak to bude. Musíš být zkrátka trpělivý.“ Maria si povzdechla. S tím jejich klukem je to někdy opravdu těžké.

„Tati,“ obrátil se Ježíšek na Josefa, „a co tady teda jako budeme dělat?“

„NEBOJ SE,“ odvětil, „myslím, že nudit se opravdu nebudeme.“

A měl pravdu. Do kostela proudily davy lidí, kteří si toužily prohlédnout krásné nové zvony zblízka. A kdyby jen to! V jednom kuse do nich někdo bušil malým dřevěným kladívkem, až si Maria vždycky večer stěžovala, že ji z toho rámusu bolí hlava.

„Jen si zvykej,“ smál se Josef, „až dostaneme nová srdce, to bude teprve rachot.“

„A kdy už to bude?!“ ozval se znovu ten neodbytný hlásek.

„Ježíšku! Nech toho! Nebo mě hlava rozbolí i z tebe!“ naoko se rozzlobila Maria, ale v duchu musela dát synkovi za pravdu. To čekání začíná být opravdu nesnesitelné.

Plynuly týdny a u zvonů se střídali různorodí návštěvníci. Zvony vyslechly mnoho zajímavých přednášek od historiků, učitelů, vyslechly vtipné poznámky dětí a přemýšlely, co je čeká.

„Mám trochu strach z toho Dominika. Aby nám to s ním ladilo,“ zamyslela se jednou po zavíračce kostela Maria.

„Marie, nesýčkůj,“ káravě na ni pohlídl Josef, „podle mě to bude bezva chlapík. Vždyť tady jako jediný zbyl!“ A v duchu už se těšil, jak se s Dominikem seznámí a najde v něm partáka.

Na více úvah ale už nebyl čas. Druhý den ráno se začaly dít věci. Marie a Josef byly podobně jako Ježíšek už dřív zavěšeni na podstavce a nějaké laskavé ženy je všechny

tři překrásně nazdobily květinami a stuhami. Marie trochu vyčítavě podotkla, že tak krásné šaty na sobě už dlouho neměla. Krásně byl nazdoben i celý kostel. A vůbec – najednou byl všude neobvyklý ruch. Zkoušely se zpěvy a hudební nástroje, nosily se voňavé dobroty, všude se pobíhalo a pokřikovalo.

„Asi už to brzy začne,“ špitla Marie. „Ježíšku, ne aby ses nám teď někam zatoulal!“

„Mami...“ odvětil Ježíšek, „kam bych chodil. Vždyť jsem tady doma!“

A najednou – CINK! Ozval se pokyn k rozezvucení varhan a kostelem kráčí nekonečný průvod kněží, ministrantů a támhle vzadu, úplně jako poslední, otec biskup s velikánskou berlou.

Josef se celý rozzářil: „No páni, to je ale přenádherná dřevařská práce, to musím ocenit! Hned je mi ten biskup sympatičtější!“

„Pšt, Josefe!“ okřikla ho Marie. „Raději pořádně poslouchej!“

A tak poslouchali.

„.... Nejtěžší svatá je Svatá rodina...“ znělo z páně biskupova kázání.

„No tohle!“ zadurdila se Maria, „přece se tady nenechám urážet!“

„.... Josef bude vyzvánět k modlitbě za zeměděle...“, znělo dál od ambonu.

„No, to jsem tedy dopad,“ pomyslel si trpce Josef. „Ale co mi zbývá, stejně se s tím nakonec smírím. Mám to v povaze.“

Nebyl ale čas na rozvíjení dalších myšlenek. Celý velký průvod byl najednou u našich tří zvonů a než se nadály, ucítily na sobě první kapky životodárné vody. Všechna drobná příkoří byla zapomenuta, zvony v sobě ucítily obrovskou radost a chtěly ji vyzpívat do celého světa. Jejich touha byla vyslyšena. Stará dobrá srdce z dávno zmi-

zelych zvonů jim vdechla život a jejich hlasy se radostně rozezněly po celém kostele. Návštěvníkům se tajil dech.

„To nám to tak krásně zní!“ volala radostně Maria svým dokonalým c2. „Z toho mě hlava určitě bolet nebude! A Ježíšku, to tvoje komorní a, to je radost poslouchat!“

„A co já?!“ Teď už se Josef snad i doopravdy rozzlobil. „Mě zase nikdo nepochválí? Copak já nejdu slyšet, nebo co?“

„Ale Josefe,“ odpověděla chlácholivě Maria. „NEBOJ SE. Copak jsi neslyšel, že z nás má být akord? A akord je souzvuk tří a více tónů. Bez tebe by to nikdy nešlo a to nejen během vyzvánění.“ A pak ještě se spikleneckým mrknutím dodala: „To tvoje d2 zní obzvlášť mužně.“ Josef se zatetelil radostí. Má dobrou ženu.

Slavnost skončila. Zvony v sobě cítily nebyvalou sílu. Těšily se na nová srdce, na seznámení s Dominikem a především na vyzvánění z vrcholu věže. A pak po pár týdnů uslyšely z ulice hluk. Jako by přijížděl nějaký velký nákladník.

„Ale kdeže nákladník! Jeřáb je to! Hurá!“ Ježíšek poskakoval radostí jako malý kluk. (I když byl největší).

„Tak,“ odhodlaně pravil Josef. „Jde se na věc.“

A pak to šlo ráz na ráz. Velká lana, přesně vypočítaná vzdálenost ramena jeřábu od věže, silní chlapci, kteří své práci rozumějí.

Už to vypadalo, že v cestě na věž nic nebrání, když tu najednou Maria špitla: „Kluci, ale já se strašně bojím výšek!“

Josef spráskl ruce: „Marie, já se z tebe jednou zblázním, to jsi nám to nemohla říct dřív? Mohli jsme tě na celou akci připravit! Co teď s tebou? Co když tam dostaneš závrat? Co když se ti udělá špatně? Co když...?“

Josef svoji větu nedořekl. Přerušil ho klidný hlas, který promluvil krásně zvonivým komorním a. „Je to náš úkol, dohlížet z výšky na lidi, vyzvánět jejich prosby a modlitby a dodávat jim sílu pomocí našich hlasů. Zvládneme to, NEBOJTE SE!“ A těsně předtím, než se Maria zvedla do výšky, se k ní ještě Ježíš naklonil a pošeptal: „Mami, ty ses přece narodila pro nebe. Nemusíš mít strach, tvoje místo je nahoře.“

Po těchto slovech naše tři zvony zavřely oči a vznesly se do výšky. Ve věži, kterou pro ně ukldili obětaví farníci, se jim hned zalíbilo. A jestli neumřeli, zvoní tam radostně dodnes.

Petra Bláhová

Děti pro nás každý den připravují řadu dobrodružství

O rozhovor jsme tentokrát požádali GABRIELU LAZÁRKOVOU, která se ve znojmských farnostech věnuje celé řadě aktivit.

Čím jsi chtěla být jako malá holka?

Dlouho jsem chtěla být kosmonautkou. Asi mi ale časem přišlo lepší zůstat nohama na Zemi.

Pocházíš z Vysočiny. Jak sis zvykala na Znojmo a na novou farnost?

Když jsem přišla do Znojma, strejda mi řekl, že jsem tvrdá horalka. Myslím, že jsem tu už trochu roztála. ☺ Doteď je mi tu v létě moc horko a v zimě málo zima. To ale asi nezměním a za sněhem jezdím za svojí rodinou, kde si ho všichni vždycky pořádně užijeme a nadýchám se tam vůně jehličnatých lesů, po kterých si v houbařské sezóně taky občas zastesknu.

Určitě pro tebe nebylo úplně jednoduché zvyknout si? Co ti v novém prostředí pomáhalo?

Začátky nebyly jednoduché. Vždycky jsem byla akční. I tehdy v Novém Městě jsme měli prima spolčo a vedla jsem scholu. Tady jsem se ze začátku cítila jako vetřelec. Než přišla Peťa Bláhová se spásným nápadem založit naše Minima maminy. Doteď jsem jí moc vděčná, protože jsem začala někam patřit a být aktivní součástí fajn party.

Jsi zakladatelkou a vedoucí vokální skupiny Minima, která se těší velké oblibě. Jak to celé začalo?

S nápadem přišla Peťa Bláhová. Všechny jsme tehdy byly na mateřské dovolené a chybělo nám pěvecké vyžití. Protože jsme byly všechny omezené uspáváním dětí a na večerní zkoušky sboru nebyl čas, scházely jsme se dopoledne a u toho kojily, přebalovaly, řešily spory, utíraly slzy a sbíraly střepey. To je asi to, co mnozí profi hudebníci těžko nesou. Na zkouškách nemáme klid. Častokrát nás to samotné překvapí až na

koncertě, že to tak dobře zní. ☺ Už to dělám skoro 12 let a stále nás to baví.

Nedávno jste s Minimou uspořádali dobročinný koncert. Řekneš nám o tom něco bližšího?

Paní Eva Jurmanová nás oslovila s prosbou, jestli bychom nepomohli jejich nadaci s opravou kapličky sv. Jana Nepomuckého tím, že bychom uspořádali dobročinný koncert. Do takových akcí se rády zapojujeme a jsme rády, že se přidali i členové Znojmského komorního orchestru a vybralo se přes 19 tisíc korun. Navíc byl koncert uspořádán 17. listopadu, mohly jsme se tedy v mysli spojit se vzpomínkovou akcí na Národní třídě a zahájit náš koncert Modlitbou pro Martu.

Kam by ses ráda v hudební oblasti ještě posunula?

Člověk se pořád má co učit. S Minimou nás čeká jazzová mše, na což se opět moc těším. Doma ale zpívám s naší Anetkou, druhým rokem se učím hrát s naší Barunkou na trubku a letos se učím na housle a trpělivosti s naší Justýnkou. Uvidíme, čemu nás bude chtít naučit Matěj.

Dobročinnosti se věnuješ již delší dobu. Misijní jarmark už se těší sedmému opakování. Zkus nám přiblížit jeho začátky.

Nápadem uspořádat misijní jarmark jsem se inspirovala ve své rodné farnosti. Přišlo mi to jako moc fajn akce s velkým přesahem. Zjistila jsem tehdy, že už tu zárodek takové akce byl. Dostala jsem šanci a podporu maminek na Rozhledně a zkusily jsme to. Dobrá zkušenost nám ukázala, že je to dílo dobré a má smysl v ní pokračovat. Z jednoho malého stolku v jednom kostele už máme 4 stoly ve 3 kostelích. ☺

Jako matce čtyř dětí mi nedá se nezeptat matky čtyř dětí, jak zvládáš tolik aktivit, rodinu, domácnost, práci a duchovní život?

Co si budeme nalhávat. Nevládám. Pořád mám jen dvě ruce a dvě nohy. Tak to je. Přicházím z odzpívání koncertu do domu převráceného vzhůru nohama, po jarmarku s námi bydlí v ložnici krabice zbylých věcí a na mších naše děti občas ruší. Rodině se snažím dát maximum, ale člověk potřebuje řešit i jiné věci, aby dokázal zachovat klidnou mysl. Jsem vděčná svému

muži, že mě podporuje a nechá mě dělat, co mě baví.

Jsi také členkou pastorační rady. Kterým směrem by se podle tebe měla farnost ubírat?

To je těžká otázka, nejsem žádný vizionář. Myslím, že má smysl se věnovat dětem. Jsem moc ráda, že se tu pod vedením sestřičky Vianney tvoří aktivity pro různé věkové skupiny dětí. Má velký dar spojovat lidi a umí číst jejich potřeby, moc jí fandím.

Na závěr by mě zajímalo, co bys ráda našla pod stromečkem?

Jediné mé letošní přání je víkend s Immanim, jako loni ☺ (a cizí chlap to není).

Za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Gabriela Lazárková:

Pocházím z Nového Města na Moravě, kde mám rodiče, sestru s rodinou a bratra. Po novoměstském gymnáziu, které jsem ukončila maturitou, jsem nastoupila na Masarykovu univerzitu, kde jsem na Filozofické fakultě vystudovala obor Německý jazyk a literatura. Během studia jsem strávila půl roku v německém Frankfurtu nad Odrou a ve Vídni. Tématem mých diplomových prací byla česko-německá dvojjazyčnost, která mě zavedla až k mé práci. Pomáhala jsem spoluzakládat Školku bez hranic v Mitterretzbachu, kam jsem také nastoupila jako „interkulturelle Mitarbeiterin“ neboli česká paní učitelka.

Do Znojma jsem se přestěhovala za svým mužem Václavem. Letos jsme oslavili 12 let manželství. Bohu díky za všechny cesty, kterými jsme prošli. Máme tři dcery a malého synka, kteří pro nás každý den připravují řadu dobrodružství a kteří nás naučili a učí spoustě věcem.

Mojí velkou součástí je hudba, především zpěv, ve kterém jsem největší školu získala v Brněnském akademickém sboru pod vedením pana dirigenta Jaroslava Kyzlinka. Dvanáctileté „manželství“ oslavím i s naší vokální skupinou Minima, která je mojí velkou rodinou a která mě nabíjí a podrží, když je potřeba. Spolu s Dominikem Bláhou a dalšími rodiči vedeme Souhlásky, které nám jednou třeba vytvoří nějaké vlastní křesťanské hudební těleso. Myslím, že to nebude dlouho trvat. Třeba se za čas vrátím i do chrámového sboru.

Dalším mým velkým koníčkem je příroda a přírodní zahradničení. Učitelem mi byl můj děda, který sbíral byliny a plody ze zahrádky a tvořil nám z nich různé dobroty. Výlety do přírody máme rádi celá rodina, na své si přijde i náš akční pejsek Barney. Jaká rodina, takový pes. ☺

Členky vokální skupiny Minima (Gabriela Lazárková druhá zleva). | Foto archiv respondentky

Stalo se krátce

Výlet na Heiliger Stein

O podzimních prázdninách jsme uspořádali další z výletů pro maminky s dětmi, tentokrát na Heiliger Stein. Počasí nám vyšlo ideálně – mezi zamlženými a popršenými dny jsme chytili nádherný den s modrou oblohou a úžasně podzimně zbarvenou přírodou, děti litaly v krátkých rukávech a hrály hry a nám maminkám vyhovovalo, že v cíli můžeme klidně posedět a popovídat si. Přikládáme foto a těšíme se na další společnou akci, kterou předběžně plánujeme na pololetní prázdniny. *Lucie Zvěřinová*

Kdo chce vykročit s odvahou, musí mít pro strach uděláno

Poslední setkání starších dětí *Vykročme s odvahou!* se odehrálo v sobotu 19. listopadu na faře u Sv. Kříže. Přijít tentokrát vyžadovalo opravdu značnou dávku odvahy, protože většinu času měli účastníci strávit pod zemským povrchem. Hodinové blouhání ve vodě a bahně v labyrintu znojemského podzemí a hra v temnotě farního sklepa dokonale prověřily statečnost našich dětí. *(red)*

Nejlepší vánoční dárek – prostří místo u vánočního stolu hladovějícímu dítěti

Jestliže nevíte, co darovat letos pod stromeček, máme pro vás tip na dárek, který udělá radost všem lidem dobré vůle a navíc reálně mění lidské životy. Hnutí Mary's Meals pomáhá už více než dvěma a čtvrt milionu dětí na celém světě. Poskytuje jim vydatné jídlo v místě jejich vzdělávání, aby se mohly lépe soustředit a hodně se toho naučily. To přináší naději příští generaci a doslova zachraňuje životy. Letos o Vánocích se můžete k hnutí připojit a prostříť jeden nebo i více virtuálních talířů u vašeho stolu za pouhých 459 Kč. Tím zajistíte jídlo jednomu dítěti na celý školní rok. Stůl prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu hnutí Mary's Meals, případně navštivte: www.mistovanocihostolu.cz

VÝROČÍ

28. listopadu oslavil **45. narozeniny** znojemský rodák **R.D. PAVEL LAZÁREK**, který v současnosti spravuje farnosti Bílovice nad Svitavou, Adamov a Babice.

20. prosince oslaví **70. narozeniny R.D. JAROSLAV KÁRNÍK**, který od roku 2004 spravuje farnosti Dyjákovičky, Chvalovice, Načeratice a Vrbovec. Kněžské svěcení přijal v roce 1979.

30. prosince uplyne **50 let od smrti P. LUKÁŠE ALOISE MIKULČÍKA OP** (1914–72), který v letech 1948–50 působil při dominikánském klášteře ve Znojmě. Narodil se v roce 1914 ve Smolině u Valašských Klobouk, řeholní sliby složil v roce 1936 a v roce 1941 byl v Olomouci vysvěcen na kněze. Působil jako kazatel a lidový misionář při kláštěrech v Uherském Brodě a Praze. Později působil v řadě farností pražské arcidiecéze, po roce 1968 pak v Plzni. Poslední roky života jej sužovala těžká choroba, kterou snášel s velkou trpělivostí. Je pohřben ve Valašských Kloboukách. RIP

31. prosince uplyne **15 let od smrti P. KRYŠTOFA VÁCLAVA NEČASE OP** (1920–2007), který v letech 1947–50, 1968–72 a 1990 až do smrti působil jako kaplan a farář ve farnosti sv. Kříže. Ze Znojma musel dvakrát odejít. V letech 1950–55 byl internován v Želivě a následně do roku 1966 nesměl vykonávat kněžskou činnost. Pohřben je v dominikánské hrobce na znojemském hřbitově. RIP

15. ledna uplyne **60 let od smrti R.D. JOSEFA RUDOLECKÉHO** (1880–1963), který v le-

tech 1905–10 působil jako kaplan u Sv. Mikuláše, 1910–45 jako farář v Únanově a 1945–57 jako farář u Sv. Mikuláše. Na Znojemsku se proslavil jako národní buditel, zakladatel a předseda organizace Orel, zakladatel a vedoucí katolického listu Ochrana, spoluzakladatel a dlouholetý člen čs. strany lidové ve Znojmě, zakladatel dalších vlasteneckých spolků a organizací, spisovatel, hudebník... Rudoleckého rozsáhlou činností připomíná po něm pojmenovaná znojemská ulice. RIP

21. ledna uplyne **35 let od smrti Sr. VOJTĚCHY HASMANDOVÉ S. Car. Bor.** (1914–88) Narodila se v Huštěnovicích u Uherského Hradiště. V roce 1933 vstoupila do kongrega-

ce Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. V letech 1952–60 byla z politických důvodů vězněna. V 1970 byla zvolena generální představenou. Zemřela na zhoubný nádor plic a je pohřbena na hřbitově na Hradišti. V roce 2014 papež František uznal její heroické ctnosti a prohlásil ji za ctihodnou.

26. února si připomeneme **30 let od smrti** znojemského rodáka **P. AMANDA KARLA SCHWEJCARA OFM Cap.** (1918–93), který v letech 1954–60 spravoval farnost v Louce a následně až do roku 1987 farnost u sv. Mikuláše. Působil rovněž jako znojemský děkan. V roce 1938 vstoupil do kapucinského řádu. Na kněze byl vysvěcen v roce 1943. RIP

Vánoční a novoroční bohoslužby

kostel	Štědrý den (24.12.)	Boží hod (25.12.)	sv. Štěpán (26.12.)	Silvestr (31.12.)	Matky Boží (1.1.)
Sv. Mikuláš	15 h** 24 h	9 h	9 h	15 h*	9 h
Sv. Kříž	16 h**	22 h	8 h 10 h	17 h*	8 h 10 h
Sv. Alžběta		11 h			11 h
Sv. Michal		18 h			18 h
Louka	16 h** 21 h	8 h	8 h	16 h	8 h
Havraníky	22 h	11.15 h			
Hnanice			9.45 h		9.45 h
Konice			11.15 h		11.15 h
Šatov		9.45 h			
Příměťice	22 h	9.30 h	9.30 h	17.30 h	9.30 h
Kuchařovice	16 h	8 h	8 h	16 h***	8 h
Mramotice		11 h	11 h	16 h***	11.15 h

* svátostné požehnání na ukončení roku, ** mše sv. pro děti, *** adorace

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí mladí čtenáři!

Do tohoto čísla farního zpravodaje jsme pro Vás našli tento pěkný adventní misijní kalendář od Papežského misijního díla. Myslíme, že když se podaří alespoň část splnit a vybarvit, bude mít Ježíš opravdu hezký dárek k narozeninám. ☺

Vaši PaKLíci

Adventní misijní kalendář 22

DĚTÍ POMÁHÁJÍ DĚTEM

Kalendář akcí

RORÁTNÍ BOHOSLUŽBY – v kapli sv. Norberta v kostele v Louce každý všední den adventní doby (kromě středy) se zpěvem rorátních písní (28.11.–23.12. od 6:30 do 7:15 h)

3.12. **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA** na faře v Louce od 13 So **Misijní jarmark** v kostele sv. Václava v Louce od 15 do 16.30 h

6.12. **SV. MIKULÁŠE** – mše sv. v 8 a v 18 h u Sv. Mikuláše

15.12. **Setkání KLASu** v 9.15 h na faře u sv. Mikuláše – **beseda manželů Bohatkových** z pobytu v Austrálii

16.12. **SETKÁNÍ BIŘMOVANCŮ**, kteří byli u biřmování v posledních Pá letech, na faře u sv. Mikuláše v 19 h

Příležitost k VÁNOČNÍ SV. ZPOVĚDI v kostele sv. Kříže bude od 19. do 22.12. (pondělí až čtvrtek) vždy od 16 do 18 h

21.12. **PŘEDVÁNOČNÍ SVÁTOST SMÍŘENÍ v Louce** od 16 do 19 h, St od 18 h navazuje mše sv.

23.12. **PŘIVÍTÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA** ve Znojmě v 17 h, Pá děti se shromáždí u kostela sv. Kříže v andělském oblečení, pak průvod Svaté rodiny s hudbou a koledami přes Horní a Masarykovo nám. k Živému betlému u kostela sv. Jana Křtitele, vezměte si s sebou lampičky, **večerní mše sv. nebude**

23.12. **Betlémské světlo** přivítají v Příměticích u školy v 19 h

Betlémské světlo v Louce 24.12. - 6.1.

Kdykoliv je kostel otevřený, tedy během výstavy betlémů a před a po bohoslužbách je možné si v kostele vyzvednout Betlémské světlo.

24.12. **ŠTEDRÝ DEN – vánoční mše sv.** (viz rozpis)

25.12. **BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ – mše sv. jako v neděli**

27.12. **žehnání vína** v 17 h v kapli v Kuchařovicích

31.12. **Silvestr** – mše sv. na poděkování za uplynulý rok se svátostným požehnáním (viz rozpis)

1.1. **MATKY BOŽÍ (Nový rok)** – mše sv. s **obnovou manželských slibů** (viz rozpis)

6.1. **ZJEVENÍ PÁNĚ** – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Křtitele, v 17 h u Sv. Kříže, v 17 h v Hnanicích, v 18 h v Louce, vždy s žehnáním vody, křídý, zbožných předmětů

7.1. **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA v Příměticích:** v 9 h mše s požehnaným koledníkům, sraz koledníků v 8.15 na faře

7.1. první sobota – **měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 17 h

8.1. **KŘTU PÁNĚ** – mše sv. jako v neděli, končí vánoční doba

19.2. **TRADIČNÍ DĚTSKÝ KARNEVAL** v Louce od 15 h na loučké Ne faře, všechny děti i s doprovodem jsou zvány

Adorace a svátost smíření každý první pátek u Sv. Kříže od 15 do 17 h

Adorace a svátost smíření každý pátek od 15 do 16 h v kostele v Louce, případně na faře v Louce

Adorace u Sv. Mikuláše každý čtvrtek od 20 do 21 h

OTVÍRÁME SPOLEČNĚ PÍSMO SVATÉ

Každé druhé pondělí od 18.45 h na faře u sv. Kříže. Čtení Písma svatého, meditace a sdílení jsou pro nás pramenem, z kterého čerpáme sílu pro náš každodenní život. Na setkání se těší Sr. Viannea.

DĚTSKÉ MŠE SVATÉ každou první středu v měsíci v 18 h v Louce

VYKROČME S ODVAHOU! Pravidelné měsíční setkávání pro holky i kluky mezi 11 a 15 roky.

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC v kostele sv. Václava v Louce od 27.11. do 8.1. (o sobotách, nedělích a svátcích od 14.00 do 16.30).

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY

3.12. v 16 h kostel sv. Wolfganga v Hnanicích – **adventní koncert pěveckého spolku Dobrovoly**

3.12. v 17 h kostel v Louce – **adventní koncert: Ensemble Guillaume, smíšený komorní pěvecký sbor Lukáše Vendla**

4.12. v 16 h kostel sv. Kříže – **pěvecká skupina MOSTY**

10.12. v 17 h kostel v Louce – **adventní varhanní koncert Petr Čech, ředitel pražské konzervatoře**

15.12. v 17 h kostel sv. Jana Křtitele – **koncert Gymnázia a SPgŠ Znojmo**

17.12. v 17 h kostel v Louce – **adventní koncert Znojemské žestě a hosté** (hosté z Musikschule Retz (A) + varhany – Soňa Kružiková, zpěv – Veronika Pacíková)

18.12. v 17 h kostel sv. Mikuláše – **Zasněžený práh**, Dívčí sbor ZUŠ Havl. Brod, smíšený kvartet

18.12. v 18 h kostel v Příměticích – **adventní koncert skupiny Květinka**

23.12. v 19 h kostel sv. Mikuláše – **adventní koncert skupiny Květinka**

25.12. v 18 h kostel sv. Mikuláše – **Rybova mše**, V. Novák

26.12. v 15.30 h kostel sv. Kříže – **KOMORNÍ ORCHESTR, SÓLISTÉ A SBOR OD SV. KŘÍŽE**

26.12. v 18 h kostel sv. Mikuláše – **Cimbálové koledy**

28.12. v 17 h kostel sv. Mikuláše – **varhany, violoncelo** – Martin Čech, Pavel Borský

14.1. v 17.00 v Horním Břečkově a v 18.30 v Práčích koncert, na kterém zazní **Rybova mše vánoční**

Vzkaz pro mladé: I na Znojemsku se už formuje skupinka mladých, kteří by rádi vyrazili na **SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE DO LISABONU** v červenci a srpnu 2023. Již sháníme levné letenky. Pokud by se někdo chtěl přidat, ať neváhá a ozve se P. Jindřichovi na telefon 731402652 nebo na e-mail jindrichcoupek@seznam.cz. Čím dřív, tím levněji.

Kontakty na znojemské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo
Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo

duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš

tel.: 603 290 082, e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

kaplan: R.D. Jaroslav Jurka

tel. 776 522 587, e-mail: jardajurka@seznam.cz

web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo

duchovní správce: R.D. Ladislav Bublán

tel.: 605 186 648, e-mail: xbublanoo@seznam.cz

web: www.farnostlouka.cz, e-mail: info@farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice.

duchovní správce: R.D. Jindřich Čoupek, tel. 731 402 652

kaplan: R.D. Marek Coufal, tel. 722 752 154

e-mail: farnostprimetice@seznam.cz

web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo

duchovní správce: P. Josef Hudec O.Cr., tel.: 732 586 126

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 4/2022 vyšlo 02/12/2022 ve Znojmě v nákladu 600 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla je 20. února 2023.**